

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

כ"ד היום

גיטין דף נ"ד למסקנא

דף נ"ד ע"א

א. האוכל בשוגג תרומה טמאה, משלם חולין טהורים או טמאים, והתשלומים נעשים תרומה.
 ב. אכל תרומה טהורה, צריך לשלם חולין טהורים. שילם חולין טמאים: במזיד (שידע שהם טמאים), תשלומיו תשלומין ונעשים תרומה, אבל צריך לחזור ולשלם חולין טהורים משום קנס. שילם בשוגג (שלא ידע שהם טמאים), לרבי מאיר לא קנסוהו שיחזור וישלם. ולחכמים קנסוהו.

ג. דם שנטמא, וזרקו: בשוגג, הורצה. במזיד, מן התורה הורצה ובעלים נתכפרו, אבל מדרבנן לא הורצה והבשר אסור באכילה. ולא קנסו שוגג אטו מזיד, לפי שכוונתו לכפר.
 ד. המעשר בשבת, בשוגג יאכל, במזיד לא יאכל. וכן המטביל כלים בשבת, בשוגג ישתמש בהם ובמזיד לא. ולא קנסו שוגג אטו מזיד, שהרי נתכוין לתקן.

דף נ"ד ע"ב

א. אגוזי פרך של ערלה, אין בטלין אפילו באלף מפני חשיבותן. נתפצעו האגוזים, ולאחר מכן נפלו לתוך של היתר, יעלו במאתים. ואם נפלו תחלה ואח"כ נתפצעו. י"א שבמזיד

(שפצען בכדי לבטל את חשיבותם) לא יעלו, ובשוגג יעלו. וי"א שבכל אופן לא יעלו, שמא יערים ויאמר שוגג הייתי.

ב. נטיעה של ערלה ושל כלאי הכרם שנתערבו בנטיעות אחרות, לא ילקט, כי המחובר חשוב ואינו מתבטל. ליקט בשוגג, יעלו באחד ומאתים אבל לא יתכוין ללקט כדי לבטל. ולרבי יוסי גם אם כיוון ללקט יעלו באחד ומאתים, שהרי חזקה היא שאין אדם אוסר את כרמו בנטיעה אחת, ולא גזרו חכמים בדבר שאינו מצוי.

ג. הכהנים שפגלו במקדש, במזיד חייבין. (ובשוגג פטורים, לעיל נג.).

ד. היה עושה עמו בטהרות ואמר לו טהרות שעשיתי עמך נטמאו, או שהיה עושה עמו בזבחים, ואמר לו נתפגלו, לשיטת אביי: אם עוסק בהם בשעה שמודיעו, ובידו לטמאן או לפגלן, נאמן, ואם לאו אינו נאמן. ולרבא, אם כבר פגשו פעם אחת ולא אמר לו כלום אינו נאמן, ואם לאו נאמן.

ה. כהן גדול שפיגל ביום הכיפורים עבודתו פסולה. ולאביי שנאמן רק כשהוא בידו, אינו נאמן לומר שפיגל רק אם השמיע בקול שהוא מפגל, וראו מן הפשפש שאמרו בשעת עבודה.

ו. האומר ספר תורה שכתבתי לפלוני אזכרות שלו לא כתבתים לשמן, אם הספר בידו, נאמן. ואם הוא ביד לוקח, נאמן להפסיד שכרו, ואין נאמן לפסול ספר תורה.

ז. ספר תורה שאין אזכרות שלו כתובות לשמן, אינו שוה כלום. ואפילו לרבי יהודה הסובר ששם שנכתב שלא לשמו מעביר עליו קולמוס ומקדשו, כשכל האזכרות לא נכתבו לשמן לא יעשה כן כדי שלא ייראה כמנומר.

ח. ואם אמר גוילין שלו לא עיבדתים לשמן, נאמן גם כאשר הספר ביד לוקח, מאחר שהוא יודע שיפסיד את שכרו, בוודאי דבריו אמת. (אבל באזכרות אפשר שטעה שלא יפסיד אלא שכר אזכרות, שיכול להעביר עליהם קולמוס ולתקנם).

~~~~~

לומד יקר! אם לדעתך יש טעות בחומר, שניאת כתיב, או כל הערה אחרת, לטובת הכלל, דווח למערכת באמצעות שליחת דואר

לכתובת: 7600235@gmail.com

יש לציין מסכת, דף, ועמוד. תודה.

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". אין להפיץ ו/או לעשות כל שימוש מסחרי בחומר. להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@gmail.com